

Reseberättelse från FESSH-EFSHT kongress i Rimini 10–13 maj 2023

Vi reste i år till FESSH i Rimini med hjälp av ekonomiskt bistånd från Börje Gabrielssons minnesfond. På kongressen presenterade vi totalt 3 posters och två föredrag:

Elin Swärd, Thorsten Schriever och Maria Wilcke hade postern "Pain catastrophizing and anxiety affects postoperative outcomes after surgery for wrist osteoarthritis"

Mirjam Hägg och Johanna von Kieseritzky presenterade Mirjams ST-projekt med postern "Resorbable vs non-resorbable sutures in open clinic hand surgery"

Thorsten Schriever och Maria Wilcke hade postern "Measurement and definition of scaphoid flexion deformity"

Elin Swärd höll dessutom en presentation under sessionen Journal of Hand Surgery (European volume) Best papers av artikeln "The effects of partial wrist denervation in wrist osteoarthritis: patient-reported outcomes and objective function" som publicerades i JHSE under 2022.

Thorsten Schriever presenterade även projectet "Lunocapitate fusion versus four-corner fusion for scaphoid non-union advanced collapse (SNAC) and scapholunate advanced collapse (SLAC) arthritis. A randomized comparison" för vilket han var Clinical Grant Winner 2020.

Kongressen hölls i Palacongressi som var en stor och modern kongressanläggning relativt långt från alla hotell som låg utmed stranden. Det fanns många salar och därmed många parallella sessioner vilket blev lite stressigt stundtals, då även parallella sessioner kunde behandla ungefär samma ämne, och man fick springa mellan salarna för att höra allt man ville. Kvalitet och nivå var lite spretig. Vissa abstracts höll inte god kvalitet medan andra var väldigt bra. Lite större sållning bland inskickade abstracts hade varit bra. Det gäller såväl posters som muntliga presentationer. Postersessionen behandlades generellt styvmoderligt. Bara 6 skärmar att titta på och inte lätt att hitta det man ville trots olika sökfunktioner. En gammal hederlig pappersutställning hade varit oerhört mycket mer värdefull.

Företagsutställningen var stor och luftig och företagen erbjöd lunchseminarier för den intresserade där man kunde se deras produkter applicerade på riktiga fall.

Vi försökte dela på oss så att vi kunde delta på många olika sessioner. Vi lyssnade på föredrag om CMC-1-ledsartros, carpal instabilitet och underarmsinstabilitet, SNAC/SLAC, hand- och fingerfrakturer, DRU-ledsinstabilitet, WALANT, Madelungdeformitet, nervskador, RA, proteskirurgi,

Ett oväntat trevligt seminarium handlade om statistik och reviewerskap. Det hölls morgonen efter den stora FESSH festen så närvaron var av naturliga skäl inte jättehög.

Diagnosticering av SL-ligamentskador med 4D-CT är en lovande ny metod som dock kräver hantering av stora mängder data och sannolikt inte kommer vara praktiskt genomförbart för vanliga handkirurger inom överskådlig framtid. En enklare metod är belastade slättröntgenbilder där patienten ulnardevierar genom att böja en gummipinne med underarmarna i supination.

En föreläsning berörde hur lunatums anatomi (typ 1 vs 2) påverkar den carpala dynamiken och man har sett att skafoideumfraktur är vanligare vid typ 2-lunatum (som är den vanligaste typen) medan felställning vid skafodideumfraktur är vanligare vid typ 1-lunatum. Intressant och hypotesgenererande men kan förstås vara en statistisk slump och biomekaniska studier behövs.

En intressant presentation handlade om missbruk av intraartikulära kortisoninjektioner hos idrottare och risker med kortisoninjektioner i form av broskdestruktion och senskador framhölls. "it works well in the short term but make the problem worse in the long term".

Lite nytt för oss var detta med regenerativ medicin där ett flertal föredrag handlade om fettinjektion i CMC-1 som symptomlindring för artros som visade lovande resultat. Teorin är att stamceller aktiveras och dämpar artrosutvecklingen. Inom samma område noterade vi att PRP (platelet rich plasma) ökar i popularitet och användning.

3D-teknik med patientspecifika lösningar för såväl korrektionsosteotomi samt för Kienböcks sjukdom och scaphoideumskador fick ett ganska stort utrymme. Det fick även handledsproteser och tumbasproteser där vi kunde känna att vi i Sverige inte riktigt har samma positiva inställning som våra kollegor på kontinenten. För flera av oss var kongressens höjdpunkt workshopen om DRU-ledsinstabilitet som hölls av Grey Giddins och hans kollegor från Bath som var lärorik och trevligt upplagd.

En intressant föreläsning om non-responders i studier visar att de inte avviker signifikant från responders och således behöver en studie med stor andel non-responders inte vara ogiltig. Det är viktig information när man arbetar med registerdata med patientrapporterat utfall som ofta har hög andel non-responders.

En presentatör rapporterade (orimligt?) goda resultat av denervering av PIP-led vid artros men på endast 11 patienter.

Det som stack ut, tyvärr, var den bristande jämställdheten. Andelen kvinnor i paneler och som moderatorer var oerhört låg. Det rådde på det hela taget en grabbig stämning i fakulteten vilket besvärade oss.

Rimini som stad var oväntat stor med ganska stora avstånd. Kvällstid hade vi trevliga och goda middagar med kollegor från andra kliniker i Sverige men även internationella kollegor och vi hade goda möjligheter att nätverka. Resorna till och från Rimini var lite knöliga med flygbyten till/från flygplatser i större städer som Bologna och Venedig med lång transfer som följd vilket gjorde att man kunnat önska att kongressen geografisk hade placerats vid någon stad med bättre flygförbindelser.

Sammantaget är vi mycket nöjda med vår resa och känner stor tacksamhet till Börje Gabrielssons minnesfond som möjliggjorde vårt deltagande.

Johanna von Kieseritzky, Mirjam Hägg, Maria Wilcke, Thorsten Schriever och Elin Swärd, handkirurgiska kliniken, Södersjukhuset.

Kontakt: johanna.vonkieseritzky@regionstockholm.se

